

N:o 252.

Af Herr G. Bjerkander: Om förändrad lydelse för 3 mom. 37 § Riksdags-ordningen, angående tillfälliga Utskott.

Den nu gällande Riksdags-ordningen, med sina många obestridliga företräden framför den gamla, innehåller dock ett stadgande, som, enligt min åsigt, är något inveckladt och föranleder till icke obetydlig tidsutdrägt vid vissa frågors afgörande, hvilket är oförenligt med den för nuvarande riksdagar afmätta tid. — Detta stadgande innehålles i 3 mom. af 37 § och handlar om de, i ersättning för det fornda Ekonomi-Utskottet, föreskrifna tillfälliga Utskotten.

Att Ekonomi-Utskottet, dit man kunde skicka hvarje fråga, som icke tillhörde något af de öfriga Utskotten, borttogs, vill jag väl icke klandra, men ett företräde hade dock detta Utskott framför de tillfälliga, nemligen att i detsamma deltego delegerade från hela Riksförsamlingen, hvarigenom frågorna der kunde blifva pröfvade på en gång och icke, som nu sker, behöfde att genomgå tvänne särskilda instanser. Oberäknadt detta slöseri med tid, inträffar också stundom det besynnerliga förhållande, att samma fråga, derigenom att den blifvit väckt i båda Kamrarne, måste behandlas samtidigt i tvänne Utskott och hvarigenom de mest stridiga förslag kunna erhållas.

Att afhjelpa detta synes mig vara välbetänt i flera hänseenden och icke förenadt med särdeles svårighet. — Man behöfde derföre icke göra mer än följa samma föreskrift, som är stadgad i fråga om de särskilda Utskotten, eller att så snart ett eller flera tillfälliga Utskott befinnas behöfliga, hvardera Kammaren deruti insätter lika många ledamöter hvardera efter öfverenskommelse; och jag tager mig för den skull friheten föreslå, att 3 mom. af 37 § Riksdags-ordningen förändras till följande lydelse:

Derest i någondera Kammaren någon allmän fråga väckes, som icke tillhör förenämnda Utskotts behandling, skall för frågans utredande ett tillfälligt Utskott tillsättas, bestående af lika många ledamöter från hvardera Kammaren.

Skulle detta förslag vinna bifall, torde de ändringar i öfriga §§, som deraf blifva en följd, af Utskottet vidtagas.

Om remiss till Konstitutions-Utskottet anhålles.

Stockholm den 24 Januari 1869.

G. Bjerkander.

N:o 253.

Af Herr C. J. Svensén: Om grundröntornas, tiondens och frälseräntans aflösning.

I Sitt tal vid Riksdagens öppnande har Kongl. Maj:t sagt Sig vara "sinnad att afgifva förslag om *grundröntornas* förvandling i penningar efter en billig beräkningsgrund."

Ehuru det kan vara vanskligt att på förhand yttra sig härom, vill jag ändå icke uraktlåta att i rättan tid påminna om den ståndpunkt, hvarpå frågan om grundskatternas totala aflyftande från jordbruket befinner sig, och erinra om de skäl, som tala för denna numera allmänblifna mening.

Visserligen kan man säga, att denna totala aflösning icke vunnit enhälligt bifall inom Representationen, men dervid må besinnas att de röster, som höjt sig deremot, utgått, icke från skattejordens egare, utan från de privilegierades sida, der tyngden och olägenheterna af grundskatt, ränta och tionde förklarligtvis icke äro kända. Det må således vara förlätligt, om de förra fortfara i den öfvertygelsen, att ett totalt upphörande af dessa obilligheter är det enda mål som eftersträfväs, och att en förvandling i penningar endast kan anses såsom en förekommande åtgärd för att såmedelst ännu någon tid undanskjuta sjelfva hufvudfrågan.

1863 års Riksdags skrifvelse om grundskatterna afsåg väl endast att få en utredning härutinnan, men deraf framgår ock, att Rikets Ständer funnit nödvändig-